

BELGISCHE SENAAT**ZITTING 1986-1987**

25 FEBRUARI 1987

Voorstel van wet houdende wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen met het oog op de oprichting van een Vredesbelastingfonds en van een Belgisch Instituut voor vredes- en ontwikkelingsprojecten

VERSLAG

**NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
FINANCIËN UITGEBRACHT
DOOR DE HEER PAQUE**

Tijdens haar vergadering van 11 februari 1987 heeft de Commissie dit voorstel van wet onderzocht.

De indiener licht de krachtlijnen ervan toe.

Zij kunnen worden samengevat als volgt :

— bij grote lagen van de bevolking is er ongenoegen ontstaan over het militair beleid van de Regering. Talloze burgers zijn ervan overtuigd dat het huidig defensiebeleid een bedreiging vormt voor het voortbestaan van onze beschaving;

— een dergelijk beleid steunen lijkt hun bijgevolg in te gaan tegen de geldende rechtsregels;

— daarom behoort de burger zelf te kunnen kiezen of hij nog wil bijdragen tot de voortzetting van een dergelijk beleid;

— iedere burger moet dus een deel van zijn belastingen kunnen storten bij een Vredesbelastingfonds;

— dit Fonds wordt ingesteld bij de Minister van Financiën;

— de stortingen in dit Fonds zouden worden beperkt tot 5 pct. van de verschuldigde belasting;

— daarna worden die gelden doorgestort naar een Instituut dat onder het toezicht staat van de Eerste Minister;

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen :

1. Vaste leden : de heren de Clippele, voorzitter; Basecq, mevr. Buyse, de heren Chabert, Cooreman, De Bremaeker, De Clercq, Desmaretts, De Smeyter, de Wasseige, Friederichs, A. Geens, Hatry, Ottenbourg, mevr. Truffaut, de heren Vanhaverbeke, Van houtte, Wintgens en Paque, rapporteur.

R. A 13526

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

210 (1985-1986) : N° 1 : Voorstel van wet.

SENAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1986-1987**

25 FEVRIER 1987

Proposition de loi modifiant le Code des impôts sur les revenus, dans le but de créer un Fonds des impôts pour la paix et un Institut belge pour les projets de paix et de développement

RAPPORT

**FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES
PAR M. PAQUE**

Lors de sa réunion du 11 février 1987, la Commission a examiné cette proposition de loi.

L'auteur en a exposé les lignes maîtresses.

Elles peuvent se résumer comme suit :

— de larges couches de la population ne sont plus d'accord avec la politique militaire du Gouvernement. De nombreux citoyens sont convaincus que la politique actuelle de défense menace la survie de la civilisation;

— le soutien de pareille politique leur paraît en conséquence contraire aux règles juridiques en vigueur;

— c'est la raison pour laquelle le citoyen doit pouvoir décider lui-même s'il veut encore contribuer à poursuivre une pareille politique;

— tout citoyen doit donc pouvoir verser une partie de ses impôts à un Fonds des impôts pour la paix;

— ce Fonds sera constitué auprès du Ministre des Finances;

— ces versements au Fonds seraient limités à 5 p.c. de l'impôt dû;

— ces fonds seront versés à un Institut placé sous la tutelle du Premier Ministre;

Ont participé aux travaux de la Commission :

1. Membres effectifs : MM. de Clippele, président; Basecq, Mme Buyse, MM. Chabert, Cooreman, De Bremaeker, De Clercq, Desmaretts, De Smeyter, de Wasseige, Friederichs, A. Geens, Hatry, Ottenbourg, Mme Truffaut, MM. Vanhaverbeke, Van houtte, Wintgens et Paque, rapporteur.

R. A 13526

Voir :

Document du Sénat :

210 (1985-1986) : N° 1 : Proposition de loi.

— het staat aan dit Instituut, te beslissen over de besteding van de ontvangen gelden;

— die gelden kunnen worden besteed aan onder meer vredesprojecten in de Derde Wereld.

Tot slot wijst de indiener er nog op dat die werkwijze in sommige landen reeds bestaat, bijvoorbeeld in de Bondsrepubliek Duitsland.

De Minister van Financiën wijst er eerst op dat iedereen nu reeds kan storten bij erkende instellingen, met vrijstelling van belasting. Dit voorstel lijkt hem evenwel een andere draagwijdte te hebben: hier zou de burger een gedeelte van zijn belasting kunnen besteden. Daartoe zouden nu twee nieuwe parastatale instellingen opgericht moeten worden: een Vredesbelastingfonds bij het Ministerie van Financiën en een Belgisch Instituut voor vredes- en ontwikkelingsprojecten, dat van de Eerste Minister zou afhangen.

Het is echter niet raadzaam nieuwe parastatale instellingen op te richten want er zijn er nu reeds te veel. De projecten die het op te richten Instituut wil financieren, kunnen immers net zo goed worden gespijsd door de bestaande instellingen.

Vanaf het begin kon de Minister het evenwel niet eens zijn met het principe dat de burger zelf aan zijn belasting ten dele een bestemming geeft.

Hij vraagt daarom dat het voorstel wordt ingetrokken of verworpen.

Een lid wijst erop dat onze hulp aan de ontwikkelingslanden niet eens 0,7 pct. van het B.N.P. bedraagt. In zijn antwoord merkt de Minister op dat ons land weliswaar dat percentage niet haalt, doch dat men zich niet blind mag staren op de cijfergegevens over sommige andere landen, omdat die voor de berekening van dit percentage uitgaan van een fictieve rentevoet. Dit initiatief verdient lof, besluit de Minister, doch het voorgestelde middel is ondeugdelijk.

Een ander lid meent dat het gevaarlijk is aan de burgers de mogelijkheid te bieden zelf te bepalen waaraan hun belastingen gedeeltelijk worden besteed.

De indiener onderstreept dat de voorgestelde regeling geen raakpunten heeft met de andere regelingen inzake hulp aan de ontwikkelingslanden. Die doen immers steeds een beroep op het spaargeld, terwijl hier rechtstreeks een beroep wordt gedaan op het belastinggeld. Er is dus een zeer groot verschil. Spreker geeft echter toe dat de voorgestelde regeling de deur openzet voor andere gelijksoortige eisen en dat daarom de tekst zo moet worden aangepast dat hij minder vatbaar wordt voor mogelijke misbruiken.

De algemene bespreking wordt gesloten en de Commissie gaat over tot de bespreking van artikel 1. Het wordt in stemming gebracht en verworpen met 7 tegen 6 stemmen, bij 1 onthouding. Bijgevolg wordt het voorstel verworpen.

Dit verslag is met algemene stemmen goedgekeurd.

De Rapporteur,
G. PAQUE.

De Voorzitter,
J.-P. de CLIPPELE.

— il appartiendra à cet Institut de décider de l'utilisation des fonds reçus;

— ceux-ci pourraient entre autres être affectés à des projets de paix intéressant le tiers monde.

L'auteur de la proposition signale encore que cette procédure existe déjà dans certains pays, par exemple l'Allemagne fédérale.

Le Ministre des Finances souligne tout d'abord que tout citoyen peut déjà effectuer des versements à des organismes reconnus, en exonération d'impôt. Mais la portée de la proposition lui paraît différente: il s'agirait d'une affectation par le citoyen d'une partie de son impôt. Dans ce but, il faudrait créer deux nouveaux parastataux: un Fonds des impôts pour la paix au sein du Ministère des Finances et un Institut belge pour les projets de paix et de développement dépendant du Premier Ministre.

Il n'est pas indiqué de créer de nouveaux parastataux, car il en existe déjà trop. Les projets que l'Institut à créer veut financer, peuvent l'être par les institutions existantes.

Mais, dès l'abord, le Ministre ne peut se déclarer d'accord avec le principe de l'affectation par le citoyen d'une partie de ses impôts.

Il demande donc soit le retrait soit le rejet de la proposition.

En réponse à un membre qui signale que la Belgique n'atteint pas le chiffre de 0,7 p.c. du P.N.B. en ce qui concerne l'aide aux pays en voie de développement, le Ministre fait remarquer que, bien que notre pays n'atteigne pas le pourcentage de 0,7 p.c., il ne faut pas se laisser impressionner par les chiffres de certains autres pays, qui partent d'un taux d'intérêt fictif pour le calcul de ce pourcentage. L'initiative est louable, d'après le Ministre, mais l'instrument proposé ne convient pas.

Selon un autre membre, il est dangereux de laisser aux citoyens le soin de déterminer eux-mêmes l'affectation d'une partie du montant de leurs impôts.

L'auteur de la proposition souligne que le système proposé n'a rien de commun avec les autres procédures d'aide aux pays en voie de développement. Celles-ci font toujours appel à l'épargne tandis que le système proposé fait directement appel à l'impôt. La problématique est donc foncièrement différente. Il reconnaît toutefois que le système proposé ouvre la porte à d'autres revendications du même genre et qu'il faudrait adapter le texte afin de le rendre plus étanche à des abus possibles.

La discussion générale étant close, la Commission passe à la discussion de l'article 1er. Celui-ci est mis aux voix et rejeté par 7 voix contre 6 et une abstention. En conséquence, la proposition est rejetée.

Le présent rapport est approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
G. PAQUE.

Le Président,
J.-P. de CLIPPELE.